

Cesta *pod ochranou sv. Michala*

NOVINY FARNOSTI JASLOVSKÉ BOHUNICE SÚ PRÍLOHOU BLAVSKÝCH NOVÍN 4/2022

Slovo čitateľovi

Milí čitatelia, drahí farníci,

opäť tu máme čarovný čas Vianoc. Čarovný nielen pre deti, ktoré čakajú darčeky, ale aj pre dospelých, ktorí v tomto čase dokážu viac vnímať pokoj, lásku a radosť. V tomto čase máme viac času na oddych a zároveň sa viac môžeme zamýšľať nad smerovaním svojich životov. Prečo táto láska, pokoj a radosť tak rýchle dokážu vyprchať z našich životov? Zaiste aj preto, že sa nechávame pohltiť ťažkosťami a problémami tohto sveta. Na ne nás viackrát upozorňuje sám Pán Ježiš. V Lukášovom evanjeliu hovorí: „Dávajte si pozor, aby vaše srdcia neotťaželi obžerstvom, opilstvom a starosťami o tento život.“ Áno, žijeme na tomto svete, ale Vianoce nám hovoria, že prišiel Vykupiteľ, aby nám priniesol Božie kráľovstvo. Naznačuje nám to aj naša štedrá večera. Štedrosť Božej lásky voči biednemu človeku. Boh nás nechce okradnúť, to diabol prichádza, aby človeka okradol o pokoj. Boh chce byť štedrým darcom. Nenechajme sa oklamať. Hmotné veci sú tu pre nás, len nesmieme zabudnúť, že my sme tu pre Boha. Iba on nás dokáže urobiť trvalo šťastnými.

Vianoce nám ukazujú aj kontrast medzi Herodesom a narodením Ježiška. Herodes bol vládca, ktorý mal niekoľko palácov. Bol bohatý, mohol si dovoliť, čo chcel, a predsa nemal vo svojom srdci pokoj. Stále mal pocit, že ho niekto chce ohroziť. Preto dal zabiť svojho manžela

*Nad Betlehemom
jasná hviezda,
to prekrásne znamenie,
príchod svetla, lásky, šťastia,
nositeľa nádeje.*

*Pokojné Vianoce
a šťastný nový rok*

praje redakčná rada



foto: Marián Vivodík

ku aj dvoch synov. A chcel dať zabiť aj malého Ježiša. Mal všetko, a predsa nemal to najdôležitejšie, pokoj a lásku. Pri narodení malého Ježiša nemali v opustenej maštálke nič, a predsa sú šťastní. Mali totiž vieru, že Boh sa o svojho syna vie postarať. Aj my sme Božie deti a aj o nás sa vie Boh postarať, preto majme dôveru. Ako mrzí rodičov, keď im vlastné dieťa nedôveruje. Aj Boh by bol smutný, ak by sme mu nedôverovali. Potrebujeme riešiť v živote veľa všelijakých problémov, ale pozerajme sa na to nielen svojimi očami, ale aj Božími. To nám priniesie pokoj a radosť. Dokonca aj vtedy, keď to nepôjde podľa našich predstáv. Boh najlepšie vie, čo je pre nás dobré. Len mu dôverujeme. Presne to urobila Panna Mária v maštálke. Nevedela, čo bude zajtra, ale vedela, že je tu Boh. Nerozumela, prečo Syn najvyššieho Boha sa

má narodiť práve v maštálke, ale vedela, že to tak chce, a tak to prijala s pokojom a dôverou. A naozaj, za chvíľu bez prispenia sv. Jozefa či Panny Márie prichádzajú pastieri a ujímajú sa sv. rodiny. Traja mudrci od východu ich podľa Písma nachádzajú už v domčeku, aj keď sa kreslia podľa tradície v maštálke.

Pannu Máriu nepomýlila a neznechutila ani zatuchnutosť opustenej maštalky, ani pobehujúce myšky, ani veľa pavučín či pohľad na neďaleké mestečko Betlehem plné zabávajúcích sa ľudí. Jej pohľad sa mohol zamerať len na toto a mala by veľa dôvodov na hnev, nespokojnosť, výčitky. Ale ona nás učí v tomto období pozeráť na lásku Boha, ktorý prichádza z lásky ku každému z nás.

Marián Vivodík, farár



NARODENIE JEŽIŠA KRISTA



Vianočné sviatky sú sviatkami pokoja, lásky a vzájomného porozumenia. Nič v živote by však nefungovalo bez Božej lásky, lebo čo sa vloží do srdca, to tam zostáva. Boh vložil do našich srdiec nádej, svojho jediného syna, bez ktorého by v živote neboli Vianoce. Jeho narodenie zachránilo ľudstvo od večného zatratenia a dalo životu zmysel. Narodenie Vykupiteľa, Mesiáša, znamená spásu pre všetkých ľudí. Priblížme si teda Pánovo narodenie tak, ako nám ho čo najbližšie opisujú svätí.

Už pri prvom hriechu Adama a Evy v nebi, prisľúbil Boh poslať na Zem Vykupiteľa, ktorý otvorí brány neba pre všetkých ľudí. Počas stáročí ho Židia očakávali. Napriek tomu, keď prišiel medzi ľudí, nebolo toho, kto by ho prijal do svojho domu.

Sv. Lukáš evanjelista píše: „V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Všetci sa šli zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, zapísať sa so svojou manželkou Máriou. Tá bola v poňhanom stave. Kým tam boli, nadišiel čas pôrodu. I porodila syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesto v

hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stáda. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiariť ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, no anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom. Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením: „Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jaslách.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zveľbovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ Keď anjeli odišli od nich do neba, pastieri si povedali: „Poďme teda do Betlehema a pozrime, čo sa stalo, ako nám oznámili anjeli.“ Poponáhľali sa a našli Máriu a Jozefa i dieťa uložené v jaslách. Vyrozpávali im, čo im bolo povedané o tomto dieťati. A všetci, ktorí tam boli, sa divili tomu, čo im pastieri rozprávali. Ale Mária zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci a premýšľala o nich. Pastieri sa potom vrátili a oslavovali Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.“

Biblia neponúka práve veľa oporných bodov pre výpočet narodenia Ježiša Krista. Všetci Ježišovo narodenie sa kladie do obdobia vlády

Herodesa I., teda pred rok 4 pred Kristom. Na mieste, kde sa narodil Ježiš, vystavala sv. Helena, matka cisára Konštantína, Chrám Panny Márie. Okolo roku 550 ho opravil a vyzdobil cisár Justinian. Tento chrám stojí podnes. Hlavný oltár sa nachádza nad jaskyňou Pánovho narodenia, do ktorej po oboch stranách vedú schody. Jaskyňa je nádherne ozdobená lampami a kadidlami. Steny sú zdobené mramorom a na nich je nápis v latinčine: „Tu sa z Panny Márie narodil Ježiš Kristus.“ Presné miesto na dlažbe označuje strieborná hviezda na fotografii hore, ktorá má magické čaro pôsobenia tohto zázraku.

Od 6. storočia na sviatok Narodenia Pána kňaz celebruje tri sv. omše: polnočnú (utiereň), rannú (pastiersku) a slávnostnú dennú. Pápež Benedikt XIV. (1740 - 1758) pripisoval týmto sv. omšiam symboliku trojakého zrodenia Ježiša Krista: od večnosti v lone Nebeského Otca, telesne v čase z Panny Márie v Betleheme a duchovne v našich srdciach.

Nech nám narodenie malého Ježiška sprítomní sv. omša v deň Jeho narodenia a zanechá v nás hlbokú radosť z Jeho zázračného príchodu.

Adriana Žemlová



Predstavujeme spoločenstvá v našej farnosti

Aj v našej farnosti prebehla synoda, na ktorej sme sa rozhodli predstaviť farnosti jednotlivé spoločenstvá, ktoré tu verejne či skryto pôsobia. Jednou z nich je spoločenstvo Modlitby matiek. Predstavilo sa nám 6. novembra 2022. Zopár otázok sme položili členke tohto spoločenstva p. Lucii Bubánovej.

Ako sa voláte a na čo sú zamerané vaše stretnutia?

Naše spoločenstvo sa volá Modlitby matiek. Stretnutia sú modlitbou za naše deti, za nám zverené deti, za deti našej farnosti a celého sveta. Odovzdávame deti do Ježišových rúk, pod ochranu a zvolávame na ne požehnanie.

Odkedy fungujete vo farnosti?

V našej farnosti máme dve spoločenstvá. Naše spoločenstvo funguje viac ako 10 rokov, druhé spoločenstvo 8 rokov.

Ako často sa stretávate?

Stretávame sa jedenkrát za týždeň, modlíme sa spolu v kostole alebo doma. Nie vždy môžu všetky mamy prísť na každé stretnutie. Stretneme sa vždy, keď môžu prísť aspoň dve.

Kto je zakladateľ spoločenstva?

V Jaslovských Bohuniciach? Už si nepamätám, kto priniesol knižku, myšlienku a túžbu.

Niečo z histórie...

Modlitby matiek sa začali v Anglicku v r. 1995. Zakladateľka Modlitieb matiek je Veronica Williams. Spolu so svojou švagrinou cítili potrebu odovzdať sa modliť za svoje deti. Cítili potrebu vytvoriť spoločenstvo a pozvali doň aj ďalšie matky. Veronicin brat Maurice potom založil Modlitby otcov. Neskôr vznikla komunita Útecha, ktorá zastrešuje Modlitby matiek, Modlitby otcov a Deti viery. Spoločenstvá sa rozšírili postupne do mnohých krajín. Od roku 2004 máme aj na Slovensku v Bratislave dom komunity Útecha. Na Slovensku modlitbové spoločenstvá matiek fungujú v mnohých farnostiach, v niektorých je aj 10 spoločenstiev.

Ako prebieha stretnutie?

Najprv sme sa stretávali doma, ale posledné roky sa už stretávame v kostole. Sedíme alebo kľáčime pred oltárom, pri ktorom je kríž, Sväté písmo, sviečka a košík, do ktorého v priebehu modlitby vkladáme papierové krúžky s menami našich detí a tých, ktorých chceme odovzdať do Ježišových rúk. Prosíme Ducha Svätého hneď na začiatku, aby viedol naše stretnutie, prosíme za ochranu, odprosujeme a odpúšťame, modlíme sa za jednotu srdca a mysle všetkých v skupinke, chválime Pána piesňou a modlitbou, čítame Sväté písmo, zdieľame s ostatnými matkami svoje problémy. Navzájom si neradíme, ale všetky problémy vkladáme do modlitby. O dôvernostiach, ktoré prednesú matky pri modlitbe, nehovoríme nikde mimo skupinky.

Keď jedna matka odovzdáva svoje deti do Ježišových rúk, ostatné ju v tichu podporujú modlitbou. Ani jedna mama sa nemodlí sama. Skrze tieto modlitby matky zažívajú hlboký pokoj a požehnanie, lebo sa osobne stretávajú s Ježišom a aj preto, lebo cítia podporu ostatných matiek.

Na každom stretnutí sa modlíme všetkých 9 modlitieb z knižky Modlitby matiek.

Kolko máte členov?

Začínali sme dve, potom sme sa rozrástli na šesť, teraz sme štyri. Niektoré mamy sa odsťahovali z Jaslovských Bohuníc a majú nové spoločenstvo, niektoré sa s nami stretávali len v čase veľkej životnej skúšky a neznesiteľného trápenia. Stále sa modlíme za všetky mamy, ktoré boli členkami nášho spoločenstva a už nie sú, a aj za ich rodiny. V druhom spoločenstve sa stretáva 8 mám.

Aký je postup, keď sa chce niekto k vám pridať?

Môže sa pridať k nám, osloviť nás alebo, ak sú s túžbou mamy aspoň dve, môžu vytvoriť nové spoločenstvo. Na webovej stránke Modlitby matiek je tiež kontakt na regionálne centrum, ktoré organizuje štyrikrát do roka modlitbové trojdné – pre nás je to v Trnave, a tiež na národnú koordinátorku pre SR mamu Janu Pajanovú. Na Slovensku sa tiež koná jedenkrát ročne celoslovenské stretnutie matiek vo Svite. Ale tam som ešte nebola.

Čo vám dávajú tieto stretnutia?

Stretávame sa kamarátky. Každá z nás má svoje problémy a trápenia. Spolu ich odovzdávame v modlitbe. Stále nanovo sa na stretnutiach učíme pokore, láske, odovzdanosti a dostáva sa nám veľkého prijatia, spolupatričnosti a podpory.

Matka Tereza každé svoje rozhodnutie a každé dielo mala najprv premodlené. Pre ňu bol denne najdôležitejší čas v modlitbe pred sviatosťou. My sa snažíme aspoň o zlomok z toho, odovzdávať svoje deti a modliť sa za ne.

Ďakujeme za rozhovor.

V prvú novembrovú nedeľu sa nám v kostole predstavilo spoločenstvo matiek, ktoré prebiehalo vo veľmi príjemnej atmosfére. Všetky prosby a modlitby umocňovala vyložená sviatosť oltárna. V Božej prítomnosti sa mamičky modlili a prosili za svoje rodiny a predovšetkým za deti. Modlitby striedali piesne na oslavu Pána. Na záver modlitieb každá prítomná matka priniesla k Pánovmu oltáru prosbu za svoju rodinu a polo-

žila ju v papierovej forme do košíčka. Nakoniec sme tak urobili i my, ostatní. Počas odovzdávania prosieb hrala jemná hudba. Bol to silný a emotívny zážitok naplnený nádejou, že všetky prosby matiek Pán počuje a dobre pozná každú jednu túžbu. On urobí všetko potrebné.

Ďakujeme mamičkám za ich milú prezentáciu, obetavé prosby a spoločenstvo, ktoré v modlitbách žije v našej farnosti už niekoľko rokov.

-R -



Zvládnem to?

Niekedy len tak sedím a uvažujem nad tým, či to, čo žijem, zvládam. Nie som si istá. Niekedy sa mi zdá, že to, čo „mám naložené na tanieri“, je príliš veľké. Ťažko sa to naberá, neďa sa to poriadne požiť ani prehltnúť. Celé moje pasovanie sa s týmto „sústom“ vyzerá možno vtipne, nemotorne až absurdne. Niekedy sa mi chce z toho plakať, inokedy smiať. Niekedy to viem prijať, inokedy to nesiem ťažko. Niekedy sa snažím, inokedy mám chuť sa vzdať. A keď to ide, tak pochybujem. Pýtam sa: Prečo sa to deje takto? Mne sa to nepáči! Chcela by som to inak. Čo mám robiť? Vybrať si cestu A alebo B? Ísť tam alebo nie? Toto sa deje pravdepodobne mnohým z nás a každý deň. Ale prečo sme tak ustarostení a neveríme Bohu? Prečo neveríme tomu, že on má s nami plán a on najlepšie vie, čo je pre nás dobré? Sice sa zdá, že táto porcia, ktorá leží na našich pleciach, je ťažká a nevládnutelná a my ani nevieme, prečo by sme ju mali niesť a ani ako ju máme niesť. Ale on vie, keď my nevieme, on tomu rozumie, keď my len tápeme a krútime hlavou. On chce a stojí pri nás, aj keď my nechceme, nevládneme, nemôžeme. Kolkokrát stačí len sadnúť si a povedať mu to. Takí, akí sme. Len ja a on. Len sa zdôveriť. Aj keď on vie, čo nás trápi, čo prežívame. Vie to, ale chce to počuť od nás. Chce vedieť, že mu dôverujeme.

A odrazu sa nám zdá, že to ide akosi jednoduchšie. Vidíme jasnejšie a ľahšie každodenných starostí a ťažkostí na našich pleciach nie je iba naša. Podelili sme sa s ňou. Dovolili sme Bohu, aby nám pomohol. Zanechali sme svoje pochybujúce ja, ktoré nevie, či to zvládne a otvorili sme pomyselné dvere, do ktorých sme vstúpili spolu s ním.

Soňa Krajčovičová



Deväťdňový cirkevný sviatok na počesť Trnavskej Panny Márie sa konal 13. - 23. novembra 2022 v Bazilike sv. Mikuláša v Trnave. Motom tohtoročnej novény bola výzva z Evanjelia podľa sv. Matúša - „Vy všetci ste bratia.“ Toto motto je reakciou na pápežskú encykliku Fratelli tutti, v ktorej Svätý Otec František uvažuje nad bratstvom a sociálnym priateľstvom. Po

Trnavská novéna

čas Trnavskej novény sa veriaci zúčastnili na desiatkach svätých omši, ktoré sa slávili každý deň v piatich termínoch - ráno, predpoludním, popoludní a večer. Kazateľmi hlavných svätých omši o 18.00 hodine boli známe osobnosti súčasného cirkevného života na Slovensku i vo svete. V nedeľu 20. novembra sa uskutočnila slávnostná svätá omša, po ktorej nasledovala procesia s milostivým obrazom Panny Márie ulicami mesta Trnava.

Zvykom je uprostred Trnavskej novény v deň sviatku svätej Alžbety Uhorskej oceniť tých, ktorí dávajú do služby Cirkvi čas a srdce. Cenu Ruža svätej Alžbety tento rok dostali zväčša vybrané manželské páry. Trnavský arcibiskup Ján Orosch uviedol toto rozhodnutie ako pokračovanie vo vzore života svätice, ktorá napriek dohodnutému politickému manželstvu mala prikladný vzťah so svojím manželom Ľudovítom. Poznamenal, že dobre žité manželstvo je darom pre široké okolie, nielen pre nich samých a ich rodinu. Ocenení boli i všetci lekári, sestričky, členovia záchrannej služby a zdravotnícky aj nezdravotnícky personál za obetavé nasadenie počas pandémie covid-19, neraz až za hranice ľudských síl a s rizikom

ochorenia, čo bola skutočne služba podľa vzo-ru svätej Alžbety.

Trnavská novéna, už sedemdesiata ôsma v jej novodobej histórii, bola ukončená 23. novembra modlitbou zasvätenia sa Matke Božej. Bazilikou po prenesení milostivého obrazu Trnavskej Matky z hlavného oltára na bočný zaznelo Te Deum.

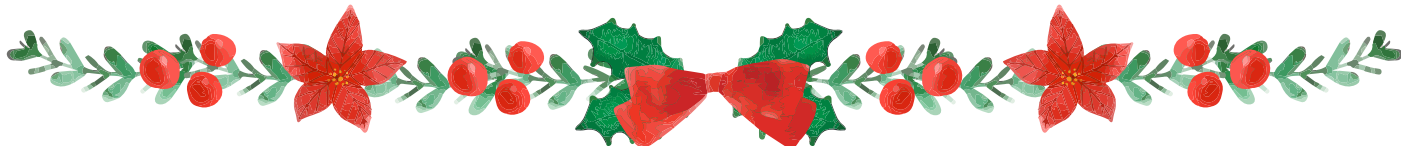
Novéna v trnavskej Bazilike sv. Mikuláša je každoročne príležitosťou na duchovnú obnovu a zároveň aj pripomenutím si mimoriadnych historických udalostí slzenia obrazu Trnavskej Panny Márie, ktoré siahajú až do roku 1663. Vtedy bola na jej príhovor Trnava zachránená pred tureckými vojskami, 21. novembra 1710 opäť na jej príhovor prestal v meste pustošiť mor.

Aj tento rok bola poskytnutá doprava na trnavskú novénu zdarma pre farníkov z Jaslovských Bohuníc a Paderoviec.

Ďakujeme starostovi obce Radošovce, p. Miroslavovi Remenárovi, za vybavenie sponzorov a autobusu.

Jana Čápková

AKO SA ŽILO KEDYSI? OD ADVENTU PO FAŠIANGY



V predvianočnom, adventnom období žila dedina veľmi čulým životom. Deň **sv. Ondreja** (30. november) bol plný čarov, záhad a veštenia, ktoré sa týkalo najmä vydaja dievčat. Známe je liatie roztopeného olova cez dierku kľúča do studenej vody a hádanie zamestnania budúceho manžela podľa vzniknutého obrazca.

Čerešňové alebo višňové halúzky sa rezali na deň **sv. Barbory** (4. december) a ukladali sa do vody, aby na Vianoce rozkvitli. K tomuto dňu sa viaže aj známa pranostika, pripomínajúca príchod zimy - Svätá Barbora ťahá sane do dvora.

Zvyky na **sv. Mikuláša** (6. december) sa viažu k postave sv. Mikuláša - biskupa, ktorý žil v Malej Ázii v 4. storočí a bol známy nevšednou obetavosťou a zmyslom pre spravodlivosť. Po dedine chodil večer z domu do domu Mikuláš s čertom a anjelom. Mikuláš mal v ruke biskupskú palicu, berlu, a na hlave čapicu s krížom. Čert mal začiernenu tvár, na hlave rohy, oblečený obrátený čierny huňatý kožuch, ktorý bol omotaný rinčiacou reťazou. Anjel v dlhých bielych šatách mal na chrbte

pripevnené krídla, v ruke držal košík so sladkosťami. Deti za modlitbičku alebo pesničku dostali pochvalu a maškrtu. V predstavách detí sa však Mikuláš v noci tajne spúšťal po zlatej šnúre z neba k ich obluku, kde mali pripravené vyčistené topánky. Ráno z nich vyťahovali oriešky, jablká, med a iné dobroty.

Po dedine na deň **sv. Lucie** (13. decembra) chodili z domu do domu Lucie - dievčatá zahalené v bielych plachtách so zamúčenou tvárou. Bez slova vošli do izby, s konopným vretienkom alebo husacím krídlom vymetali kúty aj členov domácnosti a za odmenu dostávali rôzne dobroty.

Miestny organista mal na starosti pečenie oblátok, s ktorým mu pomáhali dievčatá. Školopovinné deti napečené oblátky roznášali po dedine a utŕžené peniaze priniesli organistovi.

Narodenie Ježiša Krista a celé vianočné obdobie považovali ľudia za posvätné a venovali veľkú pozornosť poriadku svojho obydli, čistote oblečenia, vzájomnej ohľaduplnosti a štedrosti. Na Štedrý deň chodili dievčatá triasť stromky - z ktorej strany pri tom za-

štekal pes, odtiaľ mal prísť ženích. Gazda pripravil vianočný stromček, ktorý krásil domácnosť do Troch kráľov. Gazdiná pripravovala pokrmy na štedrovečerný stôl, kde nemeseli chýbať lekvárove a makové koblihy, pupáky, oblátky, kapustová polievka so sušenými hrbmi a slivkami. Tento deň trávil ľudia vo svojich príbytkoch, po večeri si koledami a vinšami pripomínali narodenie Ježiša Krista, neskôr spoločne odchádzali na polnočnú sv. omšu. **Na sviatok Božieho narodenia** alebo **sv. Štefana** sa predvádzali betlehemské divadelné hry.

6. januára na **deň Troch kráľov** chodili po dedine vinšovať chlapci a kňaz svätiti nové a obnovené domy. Pred vstupom do domu napísali na dvere posvätenou kriedou podľa aktuálneho roku 20-C+M+B-12 (Christus mansionem benedicat - Boh nech žehná tento dom), čo sa často chybné vyjadruje ako začiatkové písmená údajných mien troch kráľov (G - Gašpar, M - Melichar, B - Baltazar).

zdroj: Život na ceste



Kniha Sirachova



Biblické okienko

Raz som dal kajúcnikovi za pokánie prečítať si niečo z tejto knihy. Pani bola nahnevaná, ale potom mi nesmierne ďakovala. Objavila poklad.

V najdôležitejších gréckych rukopisoch má Kniha názov: Múdrost Ježusa, syna Sirachovho. Kresťanská tradícia ju označuje názvom Ecclesiasticus (t. j. Cirkevný spis), lebo Kniha sa v Cirkvi používala ako pomôcka pri vyučovaní novokrstencov. Asi pod vplyvom helenizmu sa autor na konci svojho diela podpisuje: Ježus, syn Sirachov, [syn] Eleazarov. Býval v Jeruzaleme, pochádzal zo zámožnej rodiny a patrilo do triedy znalcov a učiteľov Zákona.

Zrnká múdrosti z Knihy Sirachovej

- Synu, ak ideš slúžiť Bohu, stoj (pevne) v spravodlivosti a bázni a priprav sa na skúšku! 2,1
- Kto si ctí matku, (počína) si tak, ako keby si zhromažďoval poklady. Kto si ctí otca, nájde radosť na synoch a bude vždy vyslyšaný, keď sa bude modliť. 3,5-6
- Ak slabne /otec/ na rozume, maj strpenie a nepohádaj s ním, kým si pri sile; lebo milosrdenstvo s otcom nebude zabudnuté. 3,15
- Môžeš mať mnoho takých, čo s tebou nadržávajú v pokoji, ale za poradcu maj jediného z tisícich! Ak si chceš získať priateľa, získaj si ho pri skúške. 6,6
- Krivdu od blízkeho nenos v pamäti. 10,6

V dospelom veku otvoril školu, aby mohol iným odovzdať ovocie svojho úsilia o dosiahnutie múdrosti. Z úradného tónu možno uzatvárať, že mal v Jeruzaleme dôležitú funkciu vo verejnej správe. Mal manželku a deti.

Pôvodný hebrejský text knihy sa úplne stratil. Zachovalo sa z neho iba viacero citátov. Vcelku máme teraz takmer tri päťtiny Knihy Sirachovcovej v hebrejskom znení. Hebrejský text Židia neprijali do kánonu biblických spisov. Našťastie autorov vnuk, ktorý emigroval do Egypta /r.132 pred Kr./, preložil ho pre tamojších Židov do gréčtiny. Bolo to okolo r. 180 pred Kr. Tento preklad, zaradený do Septuaginty, uznala Cirkev za inšpirovaný a prijala ho do kánonu biblických spisov. Keď Židom hrozil vplyv helenizácie, autor sa dáva do písania, aby čelil tomuto nebezpečenstvu a chránil náboženské a kultúrne dedičstvo judaizmu. V úsilí presvedčiť svojich spoluvercov, že Izrael má v zjavenom Zákone pravú Múdrost – a preto nemusí vonkoncom nič závidieť výdotkom helenistického myslenia a civilizácie. Spis sa zaraďuje medzi poučné knihy Starého zákona. Po formálnej stránke sa podobá Knihe prísloví, ale jej výroky sú viac rozvedené a usporiadané do tematických skupín s ústrednou myšlienkou „bázně pred Pánom“.

Dôležitosť Knihy Sirachovcovej spočíva predovšetkým v tom, že podáva písomné svedectvo o období, v ktorom sa už jasne začali rysovať charakteristické črty judaizmu ako vyvinutej formy biblického náboženstva. Sirachovec je tiež dôležitým svedkom o zbierke starozákonných kníh. Spomína vyše 19 citátov z iných kníh SZ. Kniha Sirachovcova značne vplývala aj na synagogálnu liturgiu.

Autor v diele kladie veľký dôraz na ľudskú múdrosť, ktorú opisuje podľa tradičných kritérií: radosť zo života; starosť o zdravie; opatrnosť v zaobchádzaní s ľuďmi; správa majetku; rozvážnosť; opatrnosť v reči; boj proti lenivosti; správne užívanie majetku; milosrdenstvo s biednymi; život v bázni Božej atď. Múdry človek je teda naozaj ideálnym a dokonalým človekom. Sirachovec pripomína ľudskú slobodu: „Boh položil pred teba vodu a oheň: čiahni rukou po tom, čo si vyvolíš. Pred človekom leží život a smrť, dobro a zlo: dostane to, čo sa mu ľúbi.“ Podľa Sirachovcovho učenia je základnou bunkou spoločenského života rodina. Na čele rodiny je otec, ktorý má prísne zaobchádzať s deťmi.

Kto si prečíta túto knihu, určite ňou zostane očarený. Vrele odporúčam!

Marián Vivodík

Pražské jezuliatko

Vianoce - narodenie nášho Spasiteľa, malého Ježiška v jaslách, je aj v uctievaní Pražského Jezuliatka. Legenda hovorí, že sa malý Ježiš zázračne ukázal istému mníchovi, ktorý podľa jeho podoby vymodeloval túto sošku. Podľa ďalšej legendy vlastnila sošku svätá Terézia z Ávily, zakladateľka Rádu bosých karmelitánok, planúca veľkou láskou k Dieťaťu Ježišovi. Sošku vraj darovala svojej priateľke, ktorej dcéra sa vydávala na cestu do Prahy.

Neskôr ovdovela dcéra Polyxena z Lobkovic vzácnu sošku darovala v roku 1628 Klášturu bosých karmelitánov pri Kostole Panny Márie Víťaznej. Karmelitáni umiestnili sošku v kaplnke a mladí rehoľníci sa od malého Ježiška učili cnostiam. V tom čase zúrila tridsaťročná vojna a ani soška nebola ušetrená. V roku 1637, po svojom návrate do Prahy, našiel pohodenú sošku otec Cyril v Chráme Matky Božej a zistil, že má odlomené obe rúčky. Sošku dali opraviť. Roku 1651 získala soška prívlastok Milostivé Pražské Jezuliatko. Bola nosená ako pútnik po pražských kostoloch a roku 1655 slávnostne korunovaná pražským biskupom. Po zrušení kláštora ho chvilu opatrovali mnišky z rádu anglických panien.

Soška Jezuliatka je vystavená v Kostole Panny Marie Víťaznej (Panny Márie Víťaznej) v Prahe na Malej Strane od roku 1628. V katolíckych krajinách je táto soška známa aj ako Bambino di Praga. Je to 47 cm vysoká soška z dreva a povrch má modelovaný z farebného vosku. Soška

má na dlani otvor, do ktorého sa pripevňuje jablko. Soška bývala v minulosti ozdobená drobnými šperkami, ktoré pochádzali z darov veriacich. Korunka, ktorá v súčasnosti zdobí Jezuliatko, bola vyrobená v rokoch 1810 až 1820. Okrem tejto korunky má Jezuliatko ešte jednu z roku 1767 a jednu od Sv. Otca Benedikta XVI., ktorý mu ju daroval ako pútnik pri návšteve Prahy. Korunka sa nenasadzuje priamo na sošku, je pripevnená samostatne tesne nad Jezuliatko.



Úcta k Pražskému Jezuliatku zdôrazňuje, že Ježiš ako malé sväté dieťa nám môže vyprosiť milosti nádeje, dobrého a zbožného života, privádza nás k pokániu, jednoducho povedané, prišiel so všetkým pre nás všetkých.

zdroj: sk.wikipedia.org
spracovala: Miroslava Remenárová

PÚŤ DO MARIAZELLU

V sobotu 17. 9. 2022 sme spolu s farnosťou z Hornej Stredy navštívili známe pútnické miesto v Rakúsku Mariazell. Sprevádzal nás kňaz Ľudovít Malý, ktorý nám priblížil históriu tohto pútnického miesta. Pomodlili sme sa krížovú cestu, mali sme sv. omšu pri hlavnom pútnickom oltári, pobežali trochu po obchodoch. Na spiatocnej ceste sme navštívili cisterciánske opátstvo v mestečku Lilienfeld. Plní krásnych zážitkov sme sa vďaka Bohu vrátili domov.

ADOPCIA BOHOSLOVCOV

Po odmlke sa nám opäť ozvali naši adoptovaní bohoslovci Dieudonné Guengané a Issaka Ezékiel Ilboudo z Afriky. Obaja nastupujú do 3.ročníka teológie. Sponzorom Pán Boh zaplatí!

Marián Vivodík

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Jaslovské Bohunice.

zodpovedný redaktor: Marián Vivodík, farár

členovia redakčnej rady: D. Krčová, S. Krajčovičová, J. Čápková, A. Žemlová, M. Remenárová